q̄ irent cubitū: viri ciuitatꝭ vallauerunt do-
mū illius a puero vſq̄ ad ſenē oīs ꝑplus ſi-
mul. Vocauerūtq̄ loth ⁊ dixerūt ei. Ubi ſūt
viri q̄ introierūt ad te nocte? Educ illos huc:
ut cognoſcam⁹ eos. Egreſſus ad eos loth
⁊ poſt tergū accludēs hoſtiū: ait. Nolite q̄ſo
frēs mei nolite malū h̄ facere. Habeo duaſ
filias: q̄ necdū cognouerūt viꝝ. Educā eas ad
vos: ⁊ abutimini eis ſicut vobis placuerit: dū-
modo viris iſtiſ nihil mali faciatis: q̄a ingreſ-
ſi ſūt ſub vmbra culmis mei. At illi dixerūt
Recede illuc. Et rurſus. Ingreſſus es inq̄-
unt ut aduena: nūq̄d ut iudices? Te ḡ ipſuȝ
magꝭ q̄ hos affligem⁹. Uimq̄ faciebāt loth
vehemētiſſime. Iamq̄ ꝓpe erāt ut effringe-
rent fores: ⁊ ecce miſerūt manū viri: ⁊ intro-
duxerūt ad ſe loth: clauſerūtq̄ oſtiū: ⁊ eos qui
foris erāt ꝑcuſſerūt cecitate a minimo vſq̄ ad
maximū: ita ut oſtiū inuenire ñ poſſent. Di-
xerūt aūt ad loth. Habes hic quēpiam tuo-
rū generꝝ: aut filios aut filias? Oēs q̄ tui ſūt
educ de vrbe hac. Delebim⁹.n. locū iſtū: eo
q̄ increuerit clamor eoꝝ corā dño: qui miſit
nos ut ꝑdamus illos. Egreſſus itaq̄ loth
locut⁹ ē ad generos ſuos: q̄ accepturi erant
filias eius: ⁊ dixit. Surgite ⁊ egredimini de
loco iſto: q̄ delebit dñs ciuitatē hāc. Et vi-
ſus ē eis q̄ſi ludēs loq̄. Cūq̄ eēt mane coge-
bāt eū angeli dicētes. Surge tolle vxorem
tuā ⁊ duas filias q̄s habes: ne ⁊ tu pariter pe-
reas in ſcelere ciuitatꝭ. Diſſimulāte illo ap-
prehēderūt manū ei⁹ ⁊ manū vxoris ac dua-
rū filiaꝝ ei⁹: eo q̄ parceret dñs illi: eduxerūt-
q̄ eū ⁊ poſuerūt ex̄ ciuitatē: ibiq̄ locuti ſūt ad
eū dicētes. Salua aīaȝ tuā. Noli reſpicere
poſt tergū: nec ſtes in omi circa regione: ſ; i
mōte ſaluū te fac: ne ⁊ tu ſimul pereas. Dixit-
q̄ loth ad eos. Queſo dñe mi: q̄a inuēit ſer-
uus tuus grāȝ corā te: ⁊ magnificaſti glīaȝ
et miām tuā quā feciſti mecum: ut ſaluares
aīaȝ meā: nec poſſum in mōte ſaluari: ne for-
te apprehēdat me malū: ⁊ moriar. Eſt ciuitaſ
h̄ iux̄: ad quā poſſum fugere: parua ⁊ ſalua-
bor i ea. Nūq̄d ñ modica ē ⁊ viuet aīa mea?
Dixitq̄ ad eū. Ecce etiā in h̄ ſuſcepi ꝑces
tuas: ut ñ ſubūtaȝ vrbē ꝓ q̄ locut⁹ es. Feſti-
na ⁊ ſaluare ibi: q̄a nō potero facē q̄cq̄ do-
nec ingrediaris illuc. Iccirco vocatū ē no-
mē vrbis illi⁹ ſegor. Sol egreſſus ē ſup ter-
ram: ⁊ loth ingreſſus ē ſegor. Igit̄ dñs plu-
it ſup ſodomā ⁊ gomorā ſulphur ⁊ ignem a
dño ð celo: ⁊ ſubūtit ciuitates has ⁊ oēm cir-
ca regionē: vniūſos hitatores vrbiū: ⁊ cūcta
terre virētia. Reſpicieſq̄ vxor eius poſt ſe
verſa ē in ſtatuā ſalis. Abraā aūt ꝯſurgenſ
mane vbi ſteterat ꝑus cū dño: intuit⁹ ē ſodo-
mā ⁊ gomorā: ⁊ vniūſaȝ terrā regionis illi-
us. Uiditq̄ aſcēdētē fauillā de terra q̄ſi for-
nacis fumū. Cū.n. ſubūteret dñs ciuitates
regiōis illi⁹: recordat⁹ ē abrae: ⁊ libauit loth
de ſubūſione vrbiū in q̄b⁹ hitauerat. Aſcen-
ditq̄ loth de ſegor ⁊ māſit ī mōte: due q̄ȝ fi-
lie ei⁹ cum eo. Timuerat.n. manere ī ſegor.
Et māſit ī ſpelūca ipē ⁊ due filie ei⁹ cuȝ eo.
Dixitq̄ maior ad minoreȝ. Pr̄ nr̄ ſenex ē et
null⁹ viroꝝ remāſit ī terra q̄ poſſit īgredi ad
nos iux̄ morē vniūſe terre. Ueni inebriem⁹
eū vino: dormiamuſq̄ cū eo ut ſuare poſſi-
mus ex pr̄e nr̄o ſemē. Dederūt itaq̄ pr̄i ſuo
bibere vinū nocte illa. Et ingreſſa eſt ma-
ior dormiuitq̄ cū pr̄e. At ille ñ ſenſit: nec q̄ñ
accubuit filia nec q̄ñ ſurrexit. Altera quo-
q̄ die dixit maior ad minorem. Ecce dormiui
heri cū pr̄e meo. Dem⁹ ei bibē vinū etiā hac
nocte ⁊ dormies cū eo ut ſaluem⁹ ſemen de
pr̄e nr̄o. Dederūtq̄ etiā ⁊ illa nocte pr̄i ſuo bi-
bere vinū. Ingreſſaq̄ minor filia dormiuit
cū eo. Et nec q̄deȝ tūc ſenſit q̄ñ ꝯcubuerit:
vel q̄ñ illa ſurrexerit. Conceperūt ḡ due filie
loth de pr̄e ſuo. Peperitq̄ maior filiū: ⁊ voca-
uit nomē ei⁹ moab. Ipē ē pr̄ moabitaꝝ vſq̄
in pn̄teȝ diē. Minor q̄q̄ pepit filiū: ⁊ voca-
uit nomē ei⁹ amon: id eſt fili⁹ ꝓpli mei. Ipē ē
pr̄ amonitaꝝ vſq̄ hodie. .XX.

PRofect⁹ inde abraā in terrā auſtra-
lem: hitauit inť cades ⁊ ſur: ⁊ pegri-
nat⁹ ē in gerarī. Dixitq̄ ð ſara vxo-
re ſua: ſoror mea ē. Miſit ḡ abimelech rex
gerare: ⁊ tulit eam. Uenit aūt deus ad abi-
melech ꝑ ſomniū nocte: ⁊ ait illi. En morie-
ris ꝓpter mulierē quam tuliſti. Habet.n. vi-
rum. Abimelech vero nō tetigerat eam. Et
ait. Dñe nū gentem ignorantē ⁊ iuſtam inť-
ficies? Nōne ipē dixit mihi ſoror mea eſt: et
ipſa ait: frater meus eſt? In ſimplicitate cor-
dis mei ⁊ mūdicia manuū mearuȝ feci hoc.
Dixitq̄ ad eum deus. Et ego ſcio q̄ ſimpli-
ci corde feceris: ⁊ ideo cuſtodiui te ne pecca-
res in me: ⁊ non dimiſi ut tangereſ eā. Nūc
ḡ redde viro ſuo vxorem: ⁊ orabit pro te: q̄a
propheta eſt: ⁊ viues. Si aūt nolueris red-
dere: ſcito q̄ morte morieris tu ⁊ omīa q̄ tua
ſūt. Statimq̄ ð nocte ꝯſurgēs abimelech:
vocauit oēs ſuos ſuos: ⁊ locut⁹ ē vniuerſa
vba h̄ in aurib⁹ eoꝝ. Timuerūtq̄ omēs viri
valde. Uocauit aūt abimelech etiā abraam